

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/16205,Heinrich-Wincenty.html>
19.05.2024, 19:29

Heinrich Wincenty

Data urodzenia 21-01-1922

Wincenty Heinrich, ur. 21 I 1922 w Warszawie. Absolwent Oficerskiej Szkoły Lotniczej Wojska Polskiego (1947), Akademii Sztabu Generalnego w Moskwie (1960), Uniwersytetu Warszawskiego, Instytut Germanistyki (1973).

1940-1942 pracownik przedsiębiorstw budowlanych w Warszawie. 1940-1943 członek AK (kompania Wigry). 1943-1944 oficer Armii Ludowej w batalionie im. Hołody na Lubelszczyźnie, następnie szef sztabu grupy specjalnej obwodu lubelskiego AL pod dowództwem Gustawa Bolkowiaka. 1944-1968 oficer zawodowy LWP: od 1944 podporucznik, od 1945 porucznik, od 1951 podpułkownik, od 1957 pułkownik; pełnił m.in. funkcje: 1947-1952 szefa Wydz. Operacyjnego Sztabu Wojsk Lotniczych, 1956-1960 szefa Zarządu Operacyjnego SWL, 1960-1963 szefa sztabu Wojsk Lotniczych-Inspektoratu Wojsk Lotniczych. 1963-1968 w dyspozycji ministra obrony narodowej. W 1968 usunięty z wojska za krytyczny stosunek do PRL. 1973-1981 lektor j. niemieckiego w Krajowej Spółdzielni Pracy Lingwista w Warszawie, 1982-1990 w Towarzystwie Wiedzy Powszechnej tamże. W 1981 dyr. biura Zarządu Głównego Związku Literatów Polskich. 1948 - 13 XII 1981 w PZPR. 1976-1981 współpracownik KOR, następnie KSS KOR; słuchacz wykładów TKN.

Od IX 1980 w „S”, wiceprzewodniczący Komitetu Założycielskiego, następnie przewodniczący KZ w Lingwiście.

15 XII 1981 zatrzymany, po odmowie podpisania tzw. lojalki zwolniony. W 1982 współzałożyciel, do 1985 autor, redaktor, organizator pracy zespołu redakcyjnego podziemnego pisma wojskowego „Reduta” (wydawanego przez CDN). 13 IV 1985 zatrzymany, do 17 XII 1985 przetrzymywany bez wyroku w AŚ Warszawa-Mokotów.

Od 1990 na emeryturze. 1996-1998 autor artykułów o tematyce wojskowej, m.in. w „Tygodniku Solidarność” i „Gazecie Polskiej”.

Odnaczony Krzyżem Walecznych (1944), Srebrnym Medalem Odnaczonym na Polu Chwały (1945), Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi (1945, 1956), Krzyżem Partyzanckim oraz Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (oba w 1957).

Marcin Dąbrowski

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)